

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till godkännande av det interna finansieringsavtalet och avtalet om ändring av det interna proceduravtalet, vilka ingåtts mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, samt till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet om ändring av det interna proceduravtalet som hör tillområdet för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna det interna avtal som i juli 2006 i Bryssel ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig. I propositionen föreslås dessutom att riksdagen skall godkänna det interna avtal som i april 2006 i Luxemburg ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ändring av det interna avtalet om åtgärder och förfaranden för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen samt ge sitt samtycke till att avtalet tillämpas temporärt.

Genom det interna finansieringsavtalet inrättas den tionde Europeiska utvecklingsfonden, ur vilken samarbetet inom ramen för AVS-EG-partnerskapsavtalet finansieras. AVS-EG-partnerskapsavtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och de afrikanska länderna söder om

Sahara och länderna i Västindien och Stilla-havsområdet. Enligt avtalet är målet för samarbetet mellan Europeiska unionen och AVS-länder att främja AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom öka fred och säkerhet och förstärka en stabil och demokratisk politisk miljö. Avtalet innehåller bestämmelser om samarbetets politiska dimension, utvecklingssamarbete och handel. Den tionde Europeiska utvecklingsfonden som inrättas genom det interna finansieringsavtalet täcker finansieringen under åren 2008–2013. I avtalet fastslås bland annat EU-ländernas bidrag till fonden och deras röstetal i kommittén för Europeiska utvecklingsfonden och i kommittén för investeringsanslag.

I det interna proceduravtalet finns bestämmelser om åtgärder och förfaranden i EU-länderna för genomförande av AVS-EG-partnerskapsavtalet. Genom avtalet om ändring av det interna proceduravtalet skall avtalet ändras så att det överensstämmer med de ändringar som gjordes i AVS-EG-partnerskapsavtalet år 2005, som resultat av den första översynen, vilken enligt artikel 95 i avtalet skall göras vart femte år. Ändringarna till det interna proceduravtalet gäller bland annat de giltiga språken samt ökande av den politiska dialogen innan samrådsförfarande i enlighet med AVS-EG-partnerskapsavtalet inleds i vissa fall av avtalskränkningar.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om

ändring av det interna proceduravtalet. Ändringsavtalet träder i kraft samtidigt som avtalet om ändring av AVS-EG-partnerskapsavtalet, under förutsättning att alla EU-stater till dess har godkänt avtalet i enlighet med sina konstitutionella krav. Den lag som ingår i propositionen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, samtidigt som ändringsavtalet.

Det interna finansieringsavtalet för sin del träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet. Vidare föreslås i propositionen att riksdagen skall godkänna att avtalet om ändring av det interna proceduravtalet tillämpas temporärt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL.....	3
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Nuläge.....	4
1.1. Cotonouavtalet.....	4
1.2. Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsländer	5
1.3. Avtalet om ändring av det interna proceduravtalet mellan EU:s medlemsländer	5
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
3. Propositionens konsekvenser	6
3.1. Ekonomiska konsekvenser	6
3.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal	6
3.3. Konsekvenser i fråga om miljön.....	7
4. Beredningen av propositionen	7
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll.....	7
DETALJMOTIVERING	9
1. Avtalets innehåll och förhållandet till lagstiftningen i Finland.....	9
1.1. Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsländer	9
1.2. Avtal om ändring av EU-staternas interna proceduravtal	16
2. Lagförslag	17
3. Ikraftträdande	18
4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	18
4.1. Behovet av riksdagens samtycke	18
4.2. Behandlingsordning	19
LAGFÖRSLAG	21
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det interna avtalet om ändring av det interna avtalet om åtgärder och förfaranden för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och tillämpning av avtalet.....	21
(AVTALSTEXTER).....	22

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Cotonouavtalet

Mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och Europeiska gemenskapen (EG) och dess medlemsstater undertecknades den 23 juni 2000 i Cotonou ett partnerskapsavtal (FördrS 69/2005), nedan Cotonouavtalet. Avtalet trädde internationellt i kraft den 1 april 2003. Cotonouavtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och de afrikanska länderna söder om Sahara samt länderna i Västindien och Stillahavsområdet. Det är både ett utvecklingspolitiskt instrument och en del av ramen för EU:s externa relationer. Enligt avtalet är målet för samarbetet mellan EU och AVS-länderna att främja AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom öka fred och säkerhet och förstärka en stabil och demokratisk politisk miljö. Samarbetet enligt avtalet syftar till att åstadkomma en hållbar utveckling, uppnå en flexibel och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin samt minska fattigdomen. Samarbetets grundläggande principer är parternas likställdhet och ägarskap, deltagande, dialog och fullgörandet av ömsesidiga skyldigheter samt differentiering och regionalisering av samarbetet. I avtalet finns bestämmelser om samarbetets politiska dimension, utvecklingsamarbete och handel.

Cotonouavtalet har ingåtts för 20 år, så att det enligt artikel 95 ses över vart femte år. Den första översynen gjordes år 2005. Syftet med den första översynen var inte att omförhandla avtalets ramar, huvudsakliga mål eller principer, utan ändringarna är avsedda att göra avtalet mer lättillämpligt. Till avtalet har fogats bestämmelser om bekämpande av internationell terrorism, förhindrande av legosoldater, samarbete för att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och åtaganden gällande Internationella brottmålsdomstolen samt detaljerade bestämmelser om en mer planerad och regelbunden politisk dia-

log. I fråga om utvecklingsstrategierna justerades avtalet genom nya bestämmelser om bland annat millenniemålen, den sociala sektorn, informations- och kommunikationsteknologi, av staten oberoende aktörer och regionalt samarbete. I bestämmelserna om genomförande och administration gjordes en hel del ändringar avsedda att effektivisera och förenhetliga förfarandena. Syftet med ändringarna är bland annat att skapa en mer flexibel tilldelning och förvaltning av medlen i kris- och konfliktsituationer, att främja avvecklandet av bundna biståndsformer, att omdefiniera uppgifterna för de enheter som ansvarar för administration och genomförande samt allmänt taget att förenkla de tillämplade förfarandena.

Den 25 juni 2005 undertecknades avtalet om ändring av Cotonouavtalet, nedan kallat det ändrade Cotonouavtalet. För Finlands del har republikens president godkänt avtalet den 23 juni 2005, samtidigt som hon gav Finlands företrädare fullmakt att underteckna avtalet. För att det ändrade Cotonouavtalet skall kunna träda i kraft måste EG, alla medlemsstater i EU och minst två tredjedelar av AVS-länderna ha ratificerat avtalet. För att AVS-staterna skall komma i åtnjutande av fördelarna av det ändrade avtalet redan under tiden mellan undertecknandet och ratificeringen, beslutade AVS-EG-ministerrådet, tillsatt enligt Cotonouavtalet, med stöd av artikel 95 att det ändrade avtalet skall tillämpas temporärt (beslut Nr 5/2005). Därmed har det ändrade Cotonouavtalet tillämpats temporärt från den 25 juni 2005, fränsett vissa bestämmelser som kräver ny finansiering. Republikens president beslutade den 23 juni 2005 att avtalet temporärt skall tillämpas för Finlands del, samtidigt som hon beviljade Finlands företrädare fullmakt att underteckna avtalet och godkände det ändrade Cotonouavtalet.

AVS-EG-ministerrådet godkände med stöd av bilaga I a, punkt 3 till det ändrade Cotonouavtalet den 1 och 2 juni 2006 på Papua-Nya Guinea en flerårig finansieringsram för åren 2008–2013, i vilken fastställdes att gemenskapens bistånd till AVS-länderna under

åren i fråga skall uppgå till totalt 21 966 miljoner euro.

1.2. Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsländer

Samarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt Cotonouavtalet har finansierats ur Europeiska utvecklingsfonden, nedan EUF, som inrättats genom ett internt finansieringsavtal mellan EU-länderna. EUF fungerar som en separat fond utanför EU:s budget. Fram till utgången av år 2007 kommer finansieringen ur nionde EUF, kompletterad med oanvända medel ur tidigare fonder. Europarådet beslutade i december 2005 att för finansieringen av samarbetet 2008–2013 skall inrättas en ny EUF, den tionde i ordningen, vars totalbelopp fastställdes till 22 682 miljoner euro. Fördelningsnyckeln blev för Finlands del 1,47, vilket innebär att Finlands bidrag blir 333,4254 miljoner euro.

Det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig, nedan det interna finansieringsavtalet, som inrättas den tionde EUF undertecknades den 17 juli 2006. I avtalet fastställs särskilt det totala beloppet i tionde EUF, varje medlemsstats bidrag till fonden och motsvarande antal röster i de kommittéer som tillsätts enligt avtalet samt övriga finansieringskällor. Genom avtalet förbinder sig medlemsstaterna också att garantera de riskkapitallån som Europeiska investeringsbanken beviljar AVS-länderna. I avtalet beslutas förutom om utvecklingsfinansieringssamarbetet med AVS-länderna också om finansieringen av de administrativa kostnaderna för tionde EUF samt om stödet till de med Europeiska gemenskapen associerade utomeuropeiska länderna och territorierna, nedan ULT.

1.3. Avtalet om ändring av det interna proceduravtalet mellan EU:s medlemsländer

För genomförande av Cotonouavtalet har mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, även ingåtts ett internt avtal om åtgärder och förfaranden för genomförande av Cotonouavtalet, nedan det interna proceduravtalet. I avtalet bestäms om de åtgärder och förfaranden som i EU-staterna skall vidtas för genomförande av Cotonouavtalet. Det interna proceduravtalet undertecknades den 18 september 2000 och det trädde i kraft samtidigt som Cotonouavtalet den 1 april 2003. På grund av de ovan beskrivna ändringar som i juni 2005 gjordes i Cotonouavtalet måste också det interna proceduravtalet ändras. Därför undertecknades den 10 april 2006 mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, ett internt avtal om ändring av det interna proceduravtalet, nedan avtalet om ändring av det interna proceduravtalet. Genom ändringsavtalet ändras det interna proceduravtalet så att det motsvarar det ändrade Cotonouavtalet. I ändringsavtalet åläggs till exempel medlemsländerna att i vissa fall av avtalskränkning använda alla möjligheter till politisk dialog innan samrådsförfarande enligt Cotonouavtalet inleds.

Företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, beslutade den 10 april 2006 i Luxemburg att det ändrade interna proceduravtalet skall tillämpas temporärt från den 25 juni 2005. Eftersom avtalet om ändring av det interna proceduravtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, där riksdagens godkännande i Finland behövs för att de skall kunna tillämpas temporärt, gav Finland tillsammans med Österrike ett uttalande enligt vilket de godkänner att beslutet om temporär tillämpning fattas, men tillämpar avtalet temporärt först när deras nationella förfaranden för godkännande av avtalet har slutförts.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att godkänna det interna finansieringsavtalet, att godkänna och sätta i kraft avtalet om ändring av det interna proceduravtalet samt att få riksdagens godkännande till att ändringsavtalet tillämpas temporärt tills det träder i kraft internationellt. Propositionen innehåller ett förslag till blankettlag genom vilket de bestämmelser i avtalet om ändring av det interna proceduravtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

Genom det interna finansieringsavtalet inrättas tionde EUF, ur vilken samarbetet finansieras å ena sidan mellan EG och dess medlemsstater samt AVS-länderna enligt Cotonouavtalet samt å andra sidan EU:s stöd till ULT. I avtalet om ändring av det interna proceduravtalet för sin del bestäms om de åtgärder och förfaranden som är nödvändiga för genomförande av det ändrade Cotonouavtalet i EU:s medlemsstater. För att dessa avtal skall kunna träda i kraft måste varje EU-stat ha godkänt dem enligt sina konstitutionella krav. Eftersom nionde EUF löper ut vid utgången av år 2007, har kommissionen betonat vikten av att ratificeringsprocessen inleds så snart som möjligt, för att tionde EUF skall kunna komma i gång genast från början av år 2008. Genom att godkänna avtalet möjliggör Finland för egen del avtalens ikraftträdande.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

Totalbeloppet i tionde EUF är 22 682 miljoner euro. Härav har för AVS-länderna reserverats 21 966 miljoner euro, för ULT 286 miljoner euro och för förvaltningen av EUF 430 miljoner euro. I jämförelse med nionde EUF blir det årliga stödet till AVS-länderna ur tionde EUF i genomsnitt 35 % större, bland annat på grund av att i beloppet har beaktats inflationen, den ekonomiska tillväxten i EU och utvidgningen av unionen med tio nya medlemsstater år 2004. Även stödet till ULT har stigit i ungefär samma proportion.

Den största betalaren i tionde EUF är Tyskland, följt av Frankrike, Storbritannien och Italien. Finlands bidrag är 333,4254 miljoner euro, dvs. 1,47 % av fondens totalsumma. Finlands bidrag betalas av utvecklings-samarbetsanslagen. I den första tilläggsbudgeten för år 2006 beviljades Finland fullmakt att förbinda sig till inrättandet av tionde EUF och till Finlands bidrag till fonden. Enligt nuvarande beräkningar börjar Finlands betalningar till tionde EUF först efter år 2009 och en del förbindelser förfaller för Finlands del till betalning först efter år 2013.

Europeiska investeringsbanken (EIB) beviljar av egna medel AVS-staterna lån i enlighet med artikel 4 i det interna finansieringsavtalet. Långivningen av investeringsbankens egna medel medför inte extra betalningar för Finland, men genom det interna finansieringsavtalet förbinder sig EU-staterna, bland dem Finland, att garantera de EIB:s riskkapitallån till AVS-staterna som omfattas av Cotonouavtalet. Garantin täcker högst 75 % av de krediter som EIB öppnat på basis av alla låneavtal, men den täcker alla risker.

Finland deltar i arbetet och beslutsfattandet inom Europeiska utvecklingsfondens kommitté, nedan EUF:s kommitté, som tillsätts för att förvalta de medel från tionde EUF som faller under kommissionens ansvar. Finska företag, offentliga inrättningar och fysiska personer kan delta i anbudstävlingarna om projekt finansierade ur tionde EUF, till ett sammanlagt värde av många miljarder euro. Av staten oberoende aktörer kan få finansieringsstöd enligt Cotonouavtalet i enlighet med de detaljerade regler som fastställts i lands- och regionprogrammen.

Avtalet om ändring av det interna proceduravtalet har inga ekonomiska verkningar.

3.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Det interna finansieringsavtalet och avtalet om ändring av det interna proceduravtalet har inga större verkningar för organisation eller personal på nationell nivå. Åtgärderna i samband med förvaltningen av avtalen kan för

Finlands del skötas med nuvarande personal.

3.3. Konsekvenser i fråga om miljön

Propositionen har inga direkta verkningar i fråga om miljön. I Cotonouavtalsenligt samarbete, som finansieras genom det interna finansieringsavtalet, är dock miljöfrågorna ett genomgående tema. Enligt artikel 32 och 49 i Cotonouavtalet strävar parterna i samarbete att främja miljövärd samt hållbar användning och hantering av naturresurser. På grund av dessa omständigheter kan det interna finansieringsavtalet anses ha positiva miljöeffekter i AVS-länderna.

4. Beredningen av propositionen

Det interna finansieringsavtalet och avtalet om ändring av det interna proceduravtalet hör till medlemsstaternas uteslutande behörighet. Kommissionen gav sitt förslag till internt finansieringsavtal i mars 2006. Förslaget behandlades i rådet främst i AVS-arbetsgruppen, där man särskilt diskuterade totalsumman i tionde EUF, förvaltningskostnaderna eller stödutgifternas andel av totalsumman samt inkluderande av dem samt andelarna för ULT i totalsumman. Diskussion uppstod också kring frågorna om avtalets komitologi samt medlemmarnas möjligheter att ställa extra finansiering till kommissionens eller EIB:s förfogande och om samfinansiering av projekt som administreras av de sistnämnda. I Finland har de frågor som gäller det interna finansieringsavtalet och förhandlingarna om det skötts av utrikesministeriet i samarbete med finansministeriet.

Kommissionens förslag till ändring av det interna proceduravtalet har enligt 97 § i grundlagen sänts riksdagen till kännedom genom statsrådets skrivelse E 34/2006 rd. Statsrådets allmänna sammanträde beviljade fullmakt att underteckna avtalet om ändring av det interna proceduravtalet den 30 mars 2006. Kommissionens förslag till mångårig finansieringsram samt till internt finansieringsavtal sändes riksdagen till kännedom enligt 97 § i grundlagen genom statsrådets skrivelse E 48/2006 rd. Beträffande det in-

terna finansieringsavtalet upprättades dessutom för riksdagen i enlighet med 96 § i grundlagen statsrådets skrivelse U 26/2006 rd, och med den åsikt som statsrådet framlagt i skrivelsen instämde även stora utskottet i enlighet med utrikes- och finansutskottens utlåtanden. Senast har riksdagen utdelats en kompletterande skrivelse gällande det interna finansieringsavtalet den 9 oktober 2006.

Statsrådets allmänna sammanträde beviljade fullmakt att underteckna det interna finansieringsavtalet den 6 juli 2006 och godkände provisorisk tillämpning av avtalets vissa bestämmelser för Finlands del den 13 juli 2006. Finland undertecknade avtalet om ändring av det interna proceduravtalet den 10 april 2006 och det interna finansieringsavtalet den 17 juli 2006. Statsrådet gav en förordning gällande det interna finansieringsavtalets provisoriska tillämpning den 12 oktober 2006.

Regeringens proposition har beretts som tjänstemannaarbete vid utrikesministeriet. Utkastet till proposition har sänts på remiss till justitieministeriet och finansministeriet. De omständigheter som framhållits i utlåtandena har beaktats i propositionens slutliga form.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Bland AVS-länderna finns både afrikanska länder och merparten av världens fattigaste länder. Dessa länder prioriteras bland målgrupperna för EU:s utvecklingsåtaganden. Det interna finansieringsavtalet och därmed tionde EUF träder dock inte i kraft förrän alla EU-stater har godkänt avtalet i enlighet med sina konstitutionella krav. Erfarenheten har visat att detta är en tidskrävande process. Tionde EUF löper ut i slutet av år 2007 och kommissionen har vädjat till Finland och övriga medlemsänder och betonat vikten av att ratificeringsprocessen inleds så snabbt som möjligt, för att tionde EUF skall kunna komma i gång genast från början av 2008.

Statsrådet anser att EU måste stå bakom sina åtaganden till AVS-länderna och förbli en trovärdig partner i AVS-staternas ögon.

Finland borde för egen del sätta det interna finansieringsavtalet i kraft så snart som möjligt. Finlands skyldighet som EU-ordförandeland till slutet av år 2006 är att noga följa processen för godkännande av det interna finansieringsavtalet.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll och förhållandet till lagstiftningen i Finland

Förenade kungariket	14,82	3 361,4724
Totalt		22 682,000

(*) Beräknat belopp.

1.1. Det interna finansieringsavtalet mellan EU:s medlemsländer

Kapitel I Finansiella medel

Artikel 1. *Medel avsedda för tionde EUF.* I artikeln konstateras att medlemsstaterna upprättar en tionde europeisk utvecklingsfond och fastställs fondens totalbelopp och varje medlemsstats finansiella bidrag till fonden. Tionde EUF har ett totalbelopp på 22 682 miljoner euro och medlemsstaternas finansiella bidrag fördelas enligt följande:

Medlemsstat	Bidragsnyckel	Bidrag miljoner euro
Belgien	3,53	800,6746
Bulgarien*	0,14	31,7548
Tjeckien	0,51	115,6782
Danmark	2,00	453,6400
Tyskland	20,50	4 649,8100
Estland	0,05	11,3410
Grekland	1,47	333,4254
Spanien	7,85	1 780,5370
Frankrike	19,55	4 434,3310
Irland	0,91	206,4062
Italien	12,86	2 916,9052
Cypern	0,09	20,4138
Lettland	0,07	15,8774
Litauen	0,12	27,2184
Luxemburg	0,27	61,2414
Ungern	0,55	124,7510
Malta	0,03	6,8046
Nederländerna	4,85	1 100,0770
Österrike	2,41	546,6362
Polen	1,30	294,8660
Portugal	1,15	260,8430
Rumänien*	0,37	83,9234
Slovenien	0,18	40,8276
Slovakien	0,21	47,6322
Finland	1,47	333,4254
Sverige	2,74	621,4868

Finlands bidrag blir således 333,4254 miljoner euro. Eftersom Bulgarien och Rumänien beräknas ha blivit medlemmar i Europeiska unionen före den 1 januari 2008 och ansluta sig till Cotonouavtalet och det aktuella interna finansieringsavtalet, har i totalsumman inräknats också deras beräknade bidrag.

Medlen i tionde EUF kan användas så snart den fleråriga finansieringsramen träder i kraft. Av medlen tilldelas 21 966 miljoner euro enligt punkt 2 a i artikeln AVS-länderna, 286 miljoner euro tilldelas ULT och 430 miljoner euro tilldelas kommissionen för stödutgifter i förbindelse med kommissionens programplanering och genomförandet av EUF.

Enligt rådets beslut 2005/446/EG av den 30 maj 2005 om fastställande av den tidpunkt efter vilken det inte längre får ingås åtaganden avseende medel från nionde EUF, bör åtaganden inte längre efter den 31 december 2007 ingås avseende de medel från nionde EUF som förvaltas av kommissionen, de räntesubventionsmedel som förvaltas av EIB och de intäkter som härrör från ränta på dessa anslag. I artikel 1.2 punkt b i det interna finansieringsavtalet bestäms dock att rådets beslut inte påverkar de medel som avses i bilaga I till Cotonouavtalet och bilaga II A till rådets associeringsbeslut gällande ULT av den 27 november 2001, vilka avsatts till att finansiera investeringsanslaget. Dessa medel skall överföras till tionde EUF och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för tionde EUF.

I punkt 3 och 4 i artikeln bestäms om en s.k. förfalloklausul. Med förfalloklausul avses för det första att åtaganden gällande oanvända belopp beviljade från nionde eller tidigare EUF inte längre skall ingås efter den 31 december 2007 eller efter den dag då den

fleråriga finansieringsramen för åren 2008–2013 har trätt i kraft, om detta datum infaller senare. Ett undantag utgör dock de medel som har frigjorts från systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror (Stabex) inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF samt de medel som avses i artikel 1.2 punkt b, vilka har avsatts till finansiering av investerings anslaget.

Om åtaganden gällande ovan nämnda medel ingås efter den 31 december 2007 kan de användas uteslutande för att säkerställa EU-administrationens arbetsförmåga och för att täcka de löpande kostnaderna av pågående projekt till dess att tionde EUF träder i kraft.

För det andra innebär förfalloklausulen att åtaganden avseende medel som efter den 31 december 2007 frigjorts från projekt inom ramen för nionde EUF eller tidigare EUF inte längre skall ingås, om inte rådet enhälligt och på förslag från kommissionen beslutar något annat. Ett undantag utgör de medel som efter nämnda datum har frigjorts från Stabex inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF och de för finansiering av investeringsanslaget anvisade medel som avses i artikel 1.2 punkt b, och i fråga om dem kan åtaganden ingås. När det gäller Stabex överförs medlen automatiskt till de nationella vägledande program som avses i artikel 2 och 3.

Förfalloklausulen kan anses vara en väsentlig ändring jämfört med nionde EUF. Finland har tillsammans med vissa andra medlemsstater drivit på att EUF skall budgetiseras. Detta har inte skett, men förfalloklausulen innebär att förvaltningspraxis för EUF:s medel närmar sig förvaltningspraxis för budgetfinansierade program och projekt. Med tanke på en sund ekonomisk förvaltning kan förfalloklausulen anses vara ett framsteg. Detta är även i linje med den harmonisering av förfarandena som Finland talat för i rådet.

I punkt 5 i artikeln finns en bestämmelse om att de sammanlagda medlen för tionde EUF skall avse perioden mellan den 1 januari 2008 och den 31 december 2013. Åtaganden för dessa medel får inte löpa längre än till periodens slut, om inte rådet enhälligt beslutar något annat på förslag från kommissionen.

Enligt punkt 6 i artikeln skall ränteintäkter

från transaktioner som finansierats inom ramen för tidigare EUF och ränteintäkter från de medel från tionde EUF vilka förvaltas av kommissionen och deponeras hos de utbetalare i Europa som avses i artikel 37.1 i bilaga IV till Cotonouavtalet användas i enlighet med artikel 6. Användningen av ränteintäkterna från de medel som förvaltas av EIB fastställs för sin del i budgetförordningen. När avtalet undertecknades antecknades i rådets protokoll rådets uttalande, enligt vilket dessa ränteintäkter borde överföras till investerings anslaget.

Punkt 7 i artikeln innebär att de ovan uppräknade medlemslänternas bidrag kan omfördelas om en ny stat ansluter sig till Europeiska unionen. Bidragen ändras då genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen. Enligt punkt 8 får justeringar av de finansiella medlen göras genom ett enhälligt rådsbeslut i enlighet med artikel 62.2 i Cotonouavtalet. Därmed kan medlen justeras i det fall att någon AVS-stat inte ratificerar eller säger upp Cotonouavtalet eller när nya AVS-stater ansluter sig till Cotonouavtalet eller EU utvidgas med nya medlemsstater.

I punkt 9 i artikeln ges medlemsstaterna en möjlighet att lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB för att stödja målen i Cotonouavtalet. De frivilliga bidragen påverkar dock inte reglerna och förfarandena för EUF-kommitténs beslutsfattande enligt artikel 8. Medlemsstaterna ges i denna punkt också en möjlighet att medfinansiera projekt eller program, inom ramen för särskilda initiativ som förvaltas av kommissionen eller EIB. Som ett exempel på ett sådant särskilt initiativ kan nämnas den infrastrukturfond som håller på att upprättas. De separata genomförande- och budgetförordningar som skall gälla för avtalet och om vilka det finns närmare bestämmelser i artikel 10 skall innehålla nödvändiga bestämmelser för sådan medfinansiering av EUF samt för medfinansieringsverksamhet genomförd av medlemsstaterna. Kommissionen skall i oktober lägga fram ett förslag till genomförandeförordning, vilket behandlas i rådet under hösten. I punkten åläggs medlemsstaterna dessutom att i förväg informera rådet om sina frivilliga bi-

drag.

I punkt 10 i artikeln bestäms att rådet i enlighet med punkt 7 i finansprotokollet till Cotonouavtalet, dvs. den fleråriga finansramen, tillsammans med AVS-staterna skall göra en resultatöversyn. Härvid bedöms i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts och vilka resultat och effekter som uppnåtts. Översynen skall göras utifrån ett förslag som skall utarbetas av kommissionen under 2010. Behovet av nya medel efter 2013 bestäms bland annat utgående från denna resultatöversyn.

Artikel 2. Medel för AVS-länderna. I artikeln bestäms hur de 21 966 miljoner euro som i artikel 1 tilldelats AVS-staterna skall fördelas mellan de olika samarbetsinstrumenten.

Enligt punkt 1 a används av dessa medel 17 766 miljoner euro för att finansiera nationella och regionala program. Med dessa anslag finansieras både AVS-ländernas nationella program och regionala stödprogram för samarbete och integration på såväl regional som interregional nivå i AVS-länderna i enlighet med bilaga IV till Cotonouavtalet. I bilagan i fråga, som gäller verkställighets- och förvaltningsförfarandena, finns bland annat bestämmelser om nationella program och om regionala program och beredning; här definieras till exempel vad som förstås med regionalt samarbete.

I punkt 1 b bestäms att 2 700 miljoner euro används för finansiering av samarbete mellan AVS-länderna och interregionalt samarbete med många eller alla AVS-länder. Anslaget omfattar strukturstöd till de gemensamma institutionerna: det centrum för företagsutveckling och det teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete som avses i Cotonouavtalet samt den gemensamma parlamentsförsamlingen. Med anslaget finansieras också vissa av AVS-sekretariatets driftskostnader.

Med stöd av punkt 1 c får delar av de ovan nämnda medel som är avsedda för finansiering av nationella och regionala program samt inbördes eller interregionalt samarbete mellan AVS-staterna användas för bistånd vid externa chocker och oförutsedda behov. Som exempel på sådana fall nämns komplet-

terande kortsiktigt humanitärt bistånd och katastrofbistånd, om sådant stöd inte kan finansieras från gemenskapens budget, samt stöd för att mildra negativa effekter av kortvariga fluktuationer i exportinkomster.

I punkt 1 d föreskrivs ytterligare att 1 500 miljoner euro skall avsättas till EIB för finansiering av investeringsanslaget. I detta belopp inbegrips ett extra bidrag på 1 100 miljoner euro till investeringsanslaget, vilket förvaltas som en rullande fond, och 400 miljoner euro i form av bidrag för finansiering av räntesubventioner under perioden för tiende EUF.

Artikel 3. Medel för de utomeuropeiska länderna och territorierna. I artikeln finns bestämmelser om användningen av de medel som anvisas ULT. Enligt punkt 1 skall det belopp på 286 miljoner euro som avsatts för dessa länder fördelas i enlighet med ett rådsbeslut om ändring av associeringsbeslutet. Detta beslut skall antas före den 31 december 2007, med stöd av artikel 187 i EG-fördraget. Av hela beloppet på 286 miljoner euro skall 256 miljoner euro användas för att finansiera nationella och regionala program och 30 miljoner euro skall tilldelas EIB för finansiering av investeringsanslaget i enlighet med associeringsbeslutet.

I artikelns 2 punkt bestäms om ändringar i fördelningen av medlen i det fall att ett ULT blir självständigt och ansluter sig till Cotonouavtalet. Då skall det belopp på 286 miljoner euro som enligt artikel 2 är avsett för ULT minskas och det belopp på 21 966 miljoner euro som är avsett för AVS-staterna ökas i motsvarande grad genom ett enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

När det interna finansieringsavtalet undertecknades antecknades i rådets protokoll Spaniens uttalande om finansieringen av ULT från EUF. Spanien anser att denna finansiering till höginkomstländer står i konflikt med den år 2005 godkända utvecklingspolitiska förklaringen, Europeiskt samförstånd. Sverige har anslutit sig till uttalandet. Uttalandet kan anses utgöra en fortsättning på den tidigare diskussionen om finansieringen till ULT från EUF. Motståndet gäller inte finansieringen till ULT i sig utan EUF

som kanal för detta stöd.

Artikel 4. *Lån ur EIB:s egna medel.* I artikel 4.1 föreskrivs att till de belopp som avsatts för investeringsanslag inom nionde och tionde EUF skall läggas ett vägledande belopp på upp till 2 030 miljoner euro i form av lån ur EIB:s egna medel. Av dessa medel skall högst 2 000 miljoner euro anslås för de ändamål som anges i bilaga II till Cotonouavtalet, genom vilka den ekonomiska och industriella utvecklingen i AVS-staterna främjas med hjälp av medel som förvaltas av EIB, till exempel genom investeringar avsedda att främja den privata sektorn. Högst 30 miljoner euro fördelas för de ändamål som anges i associeringsbeslutet. Medlen fördelas i enlighet med villkoren i EIB:s stadga och enligt de tillämpliga bestämmelserna gällande villkor för investeringsfinansiering i bilaga II till Cotonouavtalet samt associeringsbeslutet.

I punkt 2 i artikeln finns bestämmelser om borgen som medlemsstaterna beviljat EIB. Här föreskrivs att medlemsstaterna skall förbinda sig att i proportion till sina bidrag till EIB:s kapital utan villkor gå i borgen för EIB avseende alla finansiella förbindelser som gäller riskkapitallån som EIB beviljat AVS-staterna ur egna medel. Borgensförbindelsen omfattar högst 75 % av totalbeloppet för alla de krediter som EIB beviljat enligt samtliga låneavtal, men det omfattar alla risker. Dessa medlemsstaternas åtaganden fastställs i borgensförbindelser mellan var och en av medlemsstaterna och EIB.

Artikel 5. *Transaktioner som förvaltas av EIB.* Enligt punkt 1 skall betalningar till EIB för särskilda lån som beviljats AVS-länderna, ULT och de franska utomeuropeiska departementen samt inkomster från riskkapitaltransaktioner som gjorts inom ramen för EUF som föregått nionde EUF krediteras medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till respektive EUF. Rådet kan dock på förslag av kommissionen enhälligt besluta att medlen i stället skall avsättas till en reserv eller för andra ändamål. EIB:s avgifter för förvaltningen av de ovan nämnda lånen och transaktionerna dras dock på förhand av från de belopp som krediteras medlemsstaterna.

Däremot används EIB:s inkomster från

transaktioner inom ramen för investeringsanslaget inom nionde och tionde EUF med stöd av punkt 3 i artikeln för ytterligare transaktioner inom ramen för anslaget efter avdrag för exceptionella utgifter och förpliktelser i samband med investeringsanslaget. Närmare bestämmelser om dessa ytterligare transaktioner i samband med investeringsanslaget finns i artikel 3 i bilaga II till Cotonouavtalet. EIB får full ersättning för förvaltningen av dessa transaktioner i enlighet med artikel 3.1 punkt a i bilaga II till Cotonouavtalet.

Artikel 6. *Medel för stödutgifter i förbindelse med EUF.* I punkt 1 i artikeln föreskrivs att EUF:s medel skall täcka kostnaderna för stödåtgärder. Det är frågan om administrativa kostnader och bestämmelserna överensstämmer i sak med bestämmelserna för nionde EUF. Med medlen för stödutgifter, vilka enligt artikel 1 uppgår till 430 miljoner euro, täcks sådana kostnader i förbindelse med programplanering och genomförande av EUF som inte nödvändigtvis omfattas av de stödstrategidokument och fleråriga vägledande program som nämns i den genomförandeförordning som avses i artikel 10.1.

I punkt 2 i artikeln uppräknas de utgifter för vilka medlen för stödutgifter får användas. Hit räknas bland annat utgifter för förberedelse, uppföljning, övervakning, redovisning, revision och utvärdering som är nödvändiga för planeringen och genomförandet av program som finansieras med de av kommissionen förvaltade EUF-medel, samt utgifter med anknytning till förverkligandet av dessa mål till exempel genom forskningsverksamhet som rör utvecklingspolitiken samt möten. Utöver de utgifter som räknas upp i punkt 2 kan medlen enligt punkt 3 vid kommissionens huvudkontor och vid delegationerna användas för det administrativa stöd som krävs för att förvalta de transaktioner som finansieras inom ramen för Cotonouavtalet och associeringsbeslutet.

I punkt 4 i artikeln förbjuds användningen av medlen för stödutgifter för centrala administrativa utgifter som utförs av EG, såsom för finansiering av kommissionens fast anställda personal.

Kapitel II *Genomförande och slutbestämmelser*

Artikel 7. Bidrag till tionde EUF. I artikeln bestäms om medlemsstaternas bidrag till tionde EUF. Bestämmelserna har preciserats i jämförelse med nionde EUF. Enligt punkt 1 i artikeln skall kommissionen före den 15 oktober varje år fastställa och till rådet överlämna en plan över åtaganden, betalningar och det årliga beloppet för infordran av bidrag under det innevarande och de två kommande budgetåren. I planen skall även beaktas EIB:s beräkningar för förvaltningen och åtgärderna inom ramen för investeringsanslaget. De angivna beloppen skall grunda sig på förmågan att faktiskt tillhandahålla de föreslagna medlen.

Enligt punkt 2 i artikeln skall rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8 besluta om taket för det årliga bidragsbeloppet för det andra budgetåret efter kommissionens förslag. Dessutom beslutar rådet inom det föregående årets tak om det årliga beloppet för infordran av bidrag för första året efter kommissionens förslag och anger samtidigt hur stor del som skall gå till kommissionen och hur stor del till EIB.

Om de bidrag som beslutas enligt punkt 2 avviker från EUF:s faktiska behov under budgetåret i fråga, skall kommissionen, inom det ovan nämnda taket, för rådet lägga fram förslag till ändring av bidragsbeloppen. Rådet fattar sedan beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8. Enligt punkt 4 i artikeln får infordran av bidrag inte överskrida det tak som fastställs i punkt 2. Taket får inte heller höjas, om inte rådet så beslutar med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8, i fall då det föreligger särskilda behov på grund av exceptionella och oförutsedda omständigheter, till exempel efter en kris. I detta fall skall kommissionen och rådet se till att bidragen motsvarar de förväntade betalningarna.

Enligt punkt 5 i artikeln skall kommissionen varje år senast den 15 oktober meddela rådet sina beräkningar av åtaganden, utbeta-

ningar och bidrag för vart och ett av de kommande tre åren efter de år som avses i punkt 1. I beräkningarna skall kommissionen beakta EIB:s prognoser. I fråga om medel som överförts från tidigare EUF till tionde EUF skall bidragen från varje medlemsstat beräknas i förhållande till respektive medlemsstats bidrag till den berörda EUF. När det gäller medel från nionde EUF och tidigare EUF som inte överförts till tionde EUF, skall inverkan på bidraget från varje medlemsstat beräknas i förhållande till respektive medlemsstats bidrag till nionde EUF.

Närmare bestämmelser om hur medlemsstaterna skall betala sina bidrag skall fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.

Artikel 8. Kommittén för Europeiska utvecklingsfonden. I artikeln finns bestämmelser om den kommitté som skall inrättas för förvaltning av de medel från tionde EUF som faller under kommissionens ansvar (EUF-kommittén). Kommittén inrättas enligt punkt 1 hos kommissionen och den består av företrädare för medlemsstaternas regeringar. En företrädare för kommissionen skall vara ordförande i kommittén, och kommissionen tillhandahåller även dess sekretariat. En företrädare för EIB skall delta i kommitténs arbete.

Medlemsstaternas röster i EUF-kommittén fördelas på följande sätt:

Medlemsstat	Röster EU-27
Belgien	35
Bulgarien*	[1]
Tjeckien	5
Danmark	20
Tyskland	205
Estland	1
Grekland	15
Spanien	79
Frankrike	196
Irland	9
Italien	129
Cypern	1
Lettland	1
Litauen	1
Luxemburg	3
Ungern	6
Malta	1

Nederländerna	49
Österrike	24
Polen	13
Portugal	12
Rumänien*	[4]
Slovenien	2
Slovakien	2
Finland	15
Sverige	27
Förenade kungariket	148
Totalt EU-25	999
Totalt EU-27*	[1004]

*beräkning

Totalantalet röster är således i dag 999. När Bulgarien och Rumänien ansluter sig till unionen beräknas totalantalet stiga till 1004, eftersom Bulgarien har 1 röst och Rumänien 4.

Beslut i EUF-kommittén fattas enligt punkt 3 i artikeln med en kvalificerad majoritet på 720 röster (innan Bulgarien och Rumänien anslutit sig). Vidare förutsätts att minst 13 medlemsstater röstar för förslaget. För en blockerande minoritet behövs 280 röster. I punkt 4 föreskrivs att om en ny stat ansluter sig till EU, skall ändringar av den ovan beskrivna röstfördelningen och kvalificerade majoriteten beslutas enhälligt av rådet. Rådet antar också enhälligt EUF-kommitténs arbetsordning. Närmare bestämmelser om kommittén skall meddelas genom rådets genomförandeförordning.

Artikel 9. *Kommittén för investeringsanslag.* Den andra kommittén som upprättas genom det interna finansieringsavtalet, och som behandlar administrationen av det EUF-finansierade biståndet, är kommittén för investeringsanslag, om vilken det föreskrivs i artikel 9. Kommittén består av företrädare för medlemsstaternas regeringar och kommissionen. Medlemmarna utser inom sig en ordförande. Rådet skall enligt punkt 2 i artikeln anta arbetsordningen också för kommittén för investeringsanslag. Enligt punkt 3 har medlemsstaterna lika många röster i kommittén för investeringsanslag som i EUF-kommittén. Även besluten fattas med kvalificerad majoritet på samma sätt som i EUF-

kommittén.

Artikel 10. *Tillämpningsföreskrifter.* Artikel 10 innehåller bestämmelser om den genomförandeförordning och budgetförordning som skall antas senare.

Enligt punkt 1 skall alla relevanta bestämmelser i artiklarna 14–30 i det gällande interna finansieringsavtalet, som berör nionde EUF, fortsätta att gälla i väntan på rådets beslut om en genomförandeförordning för tionde EUF. Detta påverkar dock inte tillämpningen av artikel 8 som gäller EUF-kommittén eller medlemsstaternas rösträtter enligt den artikeln.

I de nämnda artiklarna 14–30 finns bestämmelser om genomförandet av avtalet, såsom programmeringen av stöden och de genom avtalet inrättade kommittéernas ansvar och uppgifter. Dessa frågor skall nu för tionde EUF:s del inte regleras genom det interna finansieringsavtalet utan genom en separat genomförandeförordning som antas av rådet. Detta förfarande tillämpas för att dessa angelägenheter skall kunna diskuteras grundligt utan att de nationella processerna för godkännande av det interna finansieringsavtalet bromsas upp. När genomförandebestämmelserna slås fast vill man dessutom beakta resultaten av förhandlingarna om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbetet åren 2007–2013.

Kommissionen väntas lämna sitt förslag till genomförandeförordning till rådet i oktober. Förslaget behandlas i rådet, som skall anta förordningen i slutet av år 2006. Innan rådet antar förordningen skall EIB höras i frågan. Förordningen måste godkännas enhälligt i rådet för att bli antagen.

Genomförandeförordningen skall enligt artikel 10 innehålla lämpliga ändringar och förbättringar av förfarandena för programplanering och beslutsfattande samt harmonisera gemenskaps- och EUF-förfarandena så långt möjligt, bland annat när det gäller medfinansiering. Den skall dessutom fastställa särskilda förvaltningsförfaranden för den freds bevarande resursen. Finansiellt och tekniskt bistånd för genomförandet av artikel 11.6 som gäller stärkande av fred och internationell rättvisa, artikel 11a som gäller be-

kämpning av terrorismen och 11b som gäller förhindrande av spridningen av massförstörelsevapen i det ändrade Cotonouavtalet finansieras genom andra specifika instrument än de som är avsedda för finansiering av AVS-EG-samarbetet. Därför bestäms i artikel 10 att verksamhet under dessa bestämmelser måste godkännas genom på förhand fastställda budgetförvaltningsförfaranden.

Enligt punkt 3 i artikeln skall rådet med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8 anta en budgetförordning på förslag från kommissionen innan det ändrade Cotonouavtalet träder i kraft. Innan förordningen antas skall rådet inhämta ett yttrande från EIB om de bestämmelser som berör den och ett yttrande från revisionsrätten. Kommissionen väntas ge sitt förslag till budgetförordning i slutet av år 2006 och behandlingen inleds sannolikt i början av år 2007.

Enligt punkt 4 i artikeln skall kommissionen i sina förslag till genomförandeförordning och budgetförordning inkludera bland annat en möjlighet att vid behov delegera genomförandet av uppgifter till tredje parter.

Artikel 11. Finansiellt genomförande, redovisning, revision och ansvarsfrihet. Kommissionen ansvarar enligt det interna finansieringsavtalet för det finansiella genomförandet av de anslag som den förvaltar och för det finansiella genomförandet av projekt och program i enlighet med den ovan nämnda budgetförordningen. Kommissionens beslut om återbetalning av otillbörligen utbetalade belopp är verkställbara i enlighet med artikel 256 i EG-fördraget.

Enligt punkt 2 i artikeln förvaltar EIB investeringsanslaget på gemenskapens vägnar och genomför transaktionerna i enlighet med budgetförordningen. EIB agerar därvid för gemenskapens räkning och på dess risk. Medlemsstaterna blir dock innehavare av alla med dessa transaktioner förbundna rättigheter, särskilt som fordringsägare eller ägare. I punkt 3 föreskrivs att EIB, i enlighet med sin stadga och bästa bankpraxis, ansvarar för det finansiella genomförandet av de transaktioner som genomförs med lån ur dess egna medel, i tillämpliga fall kombinerade med räntesubventioner ur EUF:s bidragsmedel.

Kommissionen skall enligt punkt 4 i artikeln för varje budgetår fastställa och godkänna EUF:s räkenskaper och skicka dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. Kommissionen ställer den information som avses i artikel 10 till revisionsrättens förfogande, så att denna på grundval av materialet kan övervaka användningen av det stöd som finansieras med EUF:s medel.

Enligt punkt 6 skall EIB varje år till kommissionen och rådet överlämna en årsrapport om genomförandet av de transaktioner som finansierats med av banken förvaltade medel från EUF. Revisionsrätten utövar i regeln sina befogenheter enligt artikel 248 i EG-fördraget avseende EUF:s transaktioner. Villkoren för revisionsrättens utövande av sina befogenheter skall fastställas i budgetförordningen. Ansvarsfrihet för kommissionen för den finansiella förvaltningen av EUF, med undantag av de transaktioner som förvaltas av EIB, beviljas enligt punkt 8 i artikeln av Europaparlamentet. Ansvarsfrihet beviljas på rekommendation av rådet, efter beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8. På transaktioner som finansieras med de medel från EUF som förvaltas av EIB tillämpas det förfarande för kontroll och ansvarsfrihet som fastställts i EIB:s stadga.

Artikel 12. Översynsklausul. Enligt denna artikel får rådet genom enhälligt beslut och på förslag från kommissionen ändra artikel 1.3 och artiklarna i kapitel II, med undantag för artikel 8, som gäller EUF-kommittén. Om kommissionens förslag gäller frågor som berör EIB:s verksamhet och investeringsanslaget skall EIB delta i beredningen.

Artikel 13. Ratificering, ikraftträdande och giltighetstid. Enligt punkt 1 i denna artikel skall varje medlemsstat godkänna avtalet i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Därmed träder det interna finansieringsavtalet inte i kraft förrän alla medlemsstater har godkänt det. Varje medlemsstats regering skall till generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd anmäla när de förfaranden som krävs för att avtalet skall kunna träda i kraft har slutförts. Avtalet träder enligt artikel 13.2 i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista

medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet.

Det interna finansieringsavtalet har enligt punkt 3 samma giltighetstid som den fleråriga finansieringsramen i bilaga I b till Cotonouavtalet. I punkten föreskrivs också att avtalet dock är i kraft under den tid som krävs för att alla transaktioner som finansieras inom ramen för Cotonouavtalet, associeringsbeslutet och den fleråriga finansieringsramen skall kunna genomföras till fullo. Här inverkar inte det i artikel 1.4 angivna slutdatumet för åtaganden i fråga om medel som frigörs ur projekt finansierade med medel ur nionde EUF och tidigare EUF.

Företrädarna för medlemsstaternas regeringar, samlade i rådet, beslutade den 17 juli 2006 att vissa bestämmelser i avtalet dock skall tillämpas temporärt från beslutsdagen till dess avtalet träder i kraft. De bestämmelser som tillämpas temporärt är artikel 1.7 jämförd med artiklarna 8 och 9, för såvitt rådet i enlighet med det interna avtalet antar den slutliga fördelningen av Rumäniens och Bulgariens bidrag och fastställer dessa länders slutliga röstfördelning samt den nya kvalificerade majoriteten och reglerna för den blockerande minoriteten efter dessa länders anslutning till EU. Bestämmelserna måste kunna tillämpas temporärt eftersom Bulgarien och Rumänien väntas ansluta sig till unionen innan tionde EUF börjar. Temporärt tillämpas också artikel 10 i samband med artikel 8 och 9 för antagandet av genomförande- och budgetförordningen samt för att tillsätta EUF-kommittén och kommittén för investeringsanslag.

Artikel 14. Giltiga språk. Enligt artikeln har avtalet upprättats på alla EU:s officiella språk, och samtliga texter är lika giltiga.

1.2. Avtal om ändring av EU-staternas interna proceduravtal

Artikel 1. I artikeln föreskrivs om ändringar i det interna proceduravtalet. Enligt punkt 1 ändras artikel 3 i det gällande avtalet. I artikeln i fråga föreskrivs att medlemsstaternas ståndpunkt vid tillämpning av artiklarna 96 och 97 i Cotonouavtalet, när den gäller frågor

som omfattas av medlemsstaternas behörighet, skall fastställas av rådet i enlighet med det förfarande som anges i bilagan till det interna avtalet. I artikel 96 i Cotonouavtalet finns bestämmelser om åtgärder vid kränkning av de avtalsenliga skyldigheterna avseende mänskliga rättigheter samt demokratiska principer och rättsstatsprincipen och i artikel 97 bestäms om åtgärder i fall av korruption. Förfarandet enligt artikel 3 i det interna proceduravtalet möjliggör bland annat, i fall av icke fullgjorda skyldigheter, när ingen lösning har nåtts trots alla försök, att rådet med kvalificerad majoritet kan genomföra lämpliga åtgärder enligt Cotonouavtalet med anledning av kränkningen, till exempel delvis avbryta tillämpningen av avtalet för den berörda AVS-statens del. Artikel 3 i det gällande interna proceduravtalet ändras nu så att tillämpningsområdet utvidgas att gälla också den nya artikeln 11 b i det ändrade Cotonouavtalet, som gäller skyldigheter att förhindra spridning av massförstörelsevapen samt åtgärder vid kränkning av dessa skyldigheter. Därmed fastställer rådet också när det gäller åtgärder på grund av kränkning av skyldigheterna enligt artikel 11 b medlemsstaternas ståndpunkt i enlighet med artikel 3 i det interna proceduravtalet. Utvidgningen av tillämpningsområdet för artikel 3 påverkar Finlands suveränitet och artikel 1.1 i ändringsavtalet hör därför till området för lagstiftningen.

Punkt 2 i artikeln gäller en teknisk ändring enligt vilken det interna ändringsavtalet upprättas också på de nyaste EU-staternas språk, vilka äger samma giltighet som avtalstexter upprättade på EU:s andra officiella språk.

Genom punkt 3 i artikeln ändras bilagan till det interna proceduravtalet, i vilket fastställs det förfarande genom vilket rådet fastställer medlemsstaternas ståndpunkt för förhandlingsförfarandet enligt artikel 96 och 97 och efter ovan nämnda ändring även artikel 11 b i Cotonouavtalet. Ändringen av bilagan innebär att gemenskapen och dess medlemsländer skall uttömma alla tänkbara möjligheter till politisk dialog med en AVS-stat i enlighet med artikel 8 i det ändrade Cotonouavtalet innan samrådsförfarande enligt artikel 96 i

partnerskapsavtalet inleds. Undantag utgör endast särskilt brådskande fall. Ändringen motsvarar ändringarna i Cotonouavtalet. Den politiska dialogen i enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet skall enligt bilagan vara systematisk och formaliserad i enlighet med bestämmelserna i artikel 2 i bilaga VII till Cotonouavtalet. När den gemensamma parlamentariska församlingen deltar i en dialog på nationell, regional och subregional nivå skall den företrädas av de båda ordförandena eller av en särskilt utsedd företrädare.

Artikel 2. I artikeln finns bestämmelser om ändringsavtalets ikraftträdande. För att avtalet skall kunna träda i kraft måste varje medlemsstat godkänna det i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. Varje medlemsstats regering skall till rådets generalsekretariat anmäla när de för ikraftträdandet behövliga förfarandena är slutförda. Avtalet om ändring av det interna proceduravtalet träder i kraft samtidigt som avtalet om ändring av Cotonouavtalet, under förutsättning att alla medlemsländer till dess på ovan beskrivna sätt har godkänt ändringsavtalet och anmält detta till rådets generalsekretariat. Det ändrade Cotonouavtalet för sin del träder i kraft inom en månad från det att EG, alla EU-stater och minst två tredjedelar av AVS-länderna har ratificerat avtalet.

Som konstateras ovan i avsnitt 1.1 i den allmänna motiveringen har det ändrade Cotonouavtalet tillämpats temporärt från den 25 juni 2005, fränsett vissa bestämmelser som gäller ny finansiering. Därför beslutade företrädarna för EU-staternas regeringar, församlade i rådet, den 10 april 2006 i Luxemburg att även det ändrade interna proceduravtalet skall tillämpas temporärt. Den temporära tillämpningen började retroaktivt från den 25 juni 2005. Beslutet är i kraft tills det ändrade EU-interna avtalet träder i kraft på ovan förklarade sätt. Eftersom avtalet om ändring av det interna proceduravtalet innehåller bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen, vilkas temporära tillämpning i Finland kräver riksdagens godkännande, gav Finland tillsammans med Österrike ett uttalande, enligt vilket de godkänner att beslutet om temporär tillämpning fattas, men tilläm-

par avtalet temporärt först när deras nationella förfaranden för godkännande av avtalet har fullgjorts. I propositionen föreslås därför att riksdagen skall ge sitt samtycke till att avtalet om ändring av det interna proceduravtalet tillämpas temporärt. Finland anmäler därefter i enlighet med sitt uttalande till rådets generalsekretariat att avtalet tillämpas temporärt.

2. Lagförslag

1 §. Bestämmelsen i lagens 1 § är en sedvanlig blankettlagsbestämmelse om ikraftsättande genom lag av de bestämmelser i avtalet om ändring av det interna proceduravtalet som hör till området för lagstiftningen. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen förklaras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens godkännande.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet, samtidigt som avtalet om ändring av det interna proceduravtalet träder i kraft. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis (GrUB 10/1998 rd, GrUB 49/2001 rd) kan till statsrådets behörighet anses höra frågor som formellt sett inte omfattas av unionens behörighet, men som både till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor. Sådana frågor som till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor är avtal eller beslut som har ingåtts med tanke på skötseln av unionens uppgifter eller av en orsak som är förknippad med unionen. Avtal som har ingåtts mellan företrädare för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, är i regel jämförbara med unionsbeslut. Förordningen om sättande i kraft av avtalet ges därmed i detta fall med stöd av 93 § 2 mom. i grundlagen av statsrådet.

Vidare föreslås att i 2 mom. intas en bestämmelse om att genom förordning av statsrådet särskilt kan föreskrivas att lagen skall tillämpas temporärt tills de interna åtgärderna för införande av avtalet har slutförts i samtliga EU-stater och avtalet träder i kraft internationellt.

3. Ikraftträdande

Det interna finansieringsavtalet träder enligt artikel 13 i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet i enlighet med sina konstitutionella krav. För närvarande är det endast Slovakien som har anmält att avtalet har godkänts. Såsom ovan i avsnitt 4 i allmän motivering och i avsnitt 1.1 i detaljmotiveringen har förklarats, har företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, dock den 17 juli 2006 beslutat att vissa bestämmelser i avtalet skall tillämpas temporärt från beslutsdagen tills avtalet träder i kraft.

Avtalet om ändring av det interna proceduravtalet träder enligt artikel 2 i kraft samtidigt som det ändrade Cotonouavtalet, under förutsättning att varje EU-stat till dess har godkänt avtalet i enlighet med sina konstitutionella krav. För närvarande är det två medlemsstater, Polen och Slovakien, som har godkänt avtalet om ändring av det interna proceduravtalet. Det ändrade Cotonouavtalet för sin del träder i kraft en månad efter det att EG, alla EU-stater och minst två tredjedelar av AVS-länderna har ratificerat avtalet. Som ovan har konstaterats, har det ändrade interna proceduravtalet dock tillämpats temporärt från den 25 juni 2005. Eftersom avtalet om ändring av det interna proceduravtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och som inte utan riksdagens godkännande kan tillämpas temporärt i Finland, gav Finland i samband med undertecknandet ett uttalande, enligt vilket beslutet i Finland tillämpas temporärt först när de nationella förfarandena för godkännande av avtalet har slutförts. I propositionen begärs riksdagens godkännande av att avtalet temporärt tillämpas för Finlands del. Finland kommer därefter i enlighet med sitt uttalande att anmäla till rådets generalsekretariat att avtalet tillämpas temporärt.

Den lag som ingår i propositionen avses träda i kraft vid samma tidpunkt som avtalet om ändring av det interna proceduravtalet träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1. Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Bestämmelser som av annan anledning kräver riksdagens godkännande är bland annat internationella åtaganden som binder riksdagens budgetmakt (till exempel GrUU 45/2000 rd). Som sådana åtaganden har i praktiken närmast betraktats bestämmelser genom vilka staten åsamkas direkta utgifter.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis anses en bestämmelse höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag eller om det finns lagbestämmelser om den sak som lagen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Enligt dessa kriterier hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11 och 12/2000 rd samt GrUU 31 och 38/2001 rd).

Enligt artikel 1.2 punkt a i *det interna finansieringsavtalet* blir Finlands bidrag till tionde EUF under åren 2008–2013 totalt 333,4254 miljarder euro. I artikel 4 i avtalet finns bestämmelser om borgen som medlemsstaterna beviljar Europeiska investeringsbanken. Enligt artikeln skall medlemsstaterna förbinda sig att i proportion till respektive bidrag till EIB:s kapital och med avstående från varje rätt att göra invändningar, gå i borgen för EIB avseende alla ekonomiska åtaganden som EIB gjort enligt Cotonouavta-

let. Dessa bestämmelser binder riksdagens budgetmakt och kräver således godkännande av riksdagen.

Genom *avtalet om ändring av det interna proceduravtalet* ändras artikel 3 i det gällande avtalet. Enligt artikeln fastställer rådet medlemsstaternas ståndpunkt gällande genomförande av artikel 96 och 97 i Cotonouavtalet i enlighet med det förfarande som fastställts i bilagan till det interna avtalet, när det gäller frågor som hör till medlemsstaternas behörighet. Artikel 96 i Cotonouavtalet innehåller bestämmelser om åtgärder vid kränkning av de avtalsenliga skyldigheterna gällande mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen, medan artikel 97 gäller åtgärder i fall av korruption. Förfarandet enligt artikel 3 i det interna proceduravtalet innebär bland annat att i sådana fall av kränkningar där en lösning inte har nåtts trots alla försök, kan rådet med kvalificerad majoritet genomföra lämpliga åtgärder enligt Cotonouavtalet, till exempel delvis avbryta tillämpningen av avtalet för den berörda AVS-statens del. Riksdagens grundlagsutskott ansåg i sitt utlåtande om godkännande av Cotonouavtalet och det interna proceduravtalet (31/2001 rd) att artikel 3 i det interna proceduravtalet hör till området för lagstiftningen, eftersom det i princip är möjligt att Finland genom detta förfarande förpliktas att delta i sanktionsartade åtgärder mot en AVS-stat och verkställa åtgärder inom områden som hör till Finlands egen kompetens. Bestämmelserna i artikel 3 i avtalet påverkar därmed enligt grundlagsutskottet Finlands suveränitet och hör således till området för lagstiftningen.

Genom artikel 1.1 i avtalet om ändring av det interna proceduravtalet utvidgas nu tillämpningsområdet för artikel 3 i avtalet att omfatta den nya artikel 11 b i Cotonouavtalet, som gäller skyldigheter för att förhindra spridning av massförstörelsevapen samt åtgärder vid kränkning av dem. Därmed fastställer rådet medlemsstaternas ståndpunkt i enlighet med artikel 3 i det interna proceduravtalet även när det gäller åtgärder vid kränkning av dessa åligganden enligt artikel 11 b. Artikel 1.1 i ändringsavtalet, genom

vilken tillämpningsområdet för artikel 3 i proceduravtalet utvidgas, påverkar Finlands suveränitet och hör därmed till området för lagstiftningen.

Dessutom begärs i propositionen riksdagens samtycke till att avtalet om ändring av det interna proceduravtalet tillämpas temporärt. Den temporära tillämpningen föreslås fortgå tills avtalet träder i kraft internationellt. Riksdagens samtycke anses nödvändigt, eftersom den temporära tillämpningen påverkar den tidpunkt från vilken avtalet börjar tillämpas i Finland.

4.2. Behandlingsordning

Det interna finansieringsavtalet och avtalet om ändring av det interna proceduravtalet innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i grundlagens 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Det interna finansieringsavtalet och avtalet om ändring av det interna proceduravtalet kan enligt regeringens åsikt därför godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av avtalet om ändring av det interna proceduravtalet kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås,

att Riksdagen godkänner det interna avtal som den 17 juli 2006 ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig;

att Riksdagen godkänner det interna avtal som den 10 april 2006 i Luxemburg ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ändring av det interna avtalet av den 18 september

*2000 om åtgärder och förfaranden för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater; och
att Riksdagen ger sitt samtycke till att det sist nämnda avtalet tillämpas temporärt.*

Eftersom avtalet om ändring av det interna proceduravtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det interna avtalet om ändring av det interna avtalet om åtgärder och förfaranden för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och tillämpning av avtalet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Luxemburg den 10 april 2006 ingångna interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, samlade i rådet, om ändring av det interna avtalet av den 18 september 2000 om åtgärder och förfaranden för genomförande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och

Stillehavsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att lagen skall tillämpas innan avtalet träder i kraft internationellt.

Helsingfors den 19 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paula Lehtomäki*

(Avtalstexter)

INTERNT AVTAL

MELLAN FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖR SAMLADE I RÅDET OM FINANSIERING AV GEMESKAPENS BISTÅND INOM DEN FLERÅRIGA FINANSIERINGSRAMEN FÖR PERIODEN 2008–2013 I ENLIGHET MED AVS–EG-PARTNERSKAPSAVTALET OCH OM TILLDELNING AV EKONOMISKT STÖD TILL DE UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER PÅ VILKA DEN FJÄRDE DELEN AV EG-FÖRDRAGET ÄR TILLÄMPLIG

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR ENATS OM FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

efter samråd med kommissionen,

efter samråd med Europeiska investeringsbanken, och

AV FÖLJANDE SKÄL:

1) I punkt 3 i bilaga Ia till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (nedan kallat "AVS–EG-partnerskapsavtalet")¹, fastställs att "eventuella ändringar av den fleråriga finansieringsramen eller motsvarande delar av avtalet som behöver göras skall, med avvikelse från artikel 95 i detta avtal, beslutas av ministerrådet".

2) AVS–EG-ministerrådet antog vid sitt möte i Port Moresby (Papua Nya Guinea) den 1 och 2 juni 2006 bilaga Ib till AVS–EG-partnerskapsavtalet och kom där överens om att fastställa det totala beloppet för gemenskapens bistånd till AVS-länderna för perioden 2008–2013 inom ramen för AVS–EG-partnerskapsavtalet till 21 966 miljoner euro

från tionde Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad "tionde EUF"), som finansieras av medlemsstaterna.

3) Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen² (nedan kallat "associeringsbeslutet") gäller till och med den 31 december 2011. Före den dagen bör ett nytt beslut antas på grundval av artikel 187 i EG-fördraget. Rådet bör före den 31 december 2007, genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen, anslå 286 miljoner euro från tionde EUF för ekonomiskt bistånd för perioden 2008–2013 till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka del fyra i EG-fördraget är tillämplig.

4) I enlighet med beslut 2005/446/EG av företräddarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 30 maj 2005 om fastställande av den tidpunkt efter vilken det inte längre får ingås åtaganden avseende medel från nionde Europeiska utvecklingsfonden

¹ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3. Avtalet ändrat genom det avtal som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 28.10.2005, s. 4).

² EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

(EUF)³, fastställs den tidpunkt efter vilken åtaganden inte längre bör ingås avseende de medel från nionde EUF som förvaltas av kommissionen, de räntesubventionsmedel som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB) och de intäkter som härrör från ränta på dessa anslag till den 31 december 2007. Detta datum kan vid behov ändras.

5) Det bör upprättas en tionde EUF för genomförande av AVS-EG-partnerskapsavtalet och associeringsbeslutet, och ett förfarande bör fastställas för tilldelning av medel och för medlemsstaternas bidrag till dessa medel.

6) En översyn av alla aspekter av Europeiska unionens utgifter och resurser bör utföras på grundval av en rapport från kommissionen under 2008–2009.

7) Företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, har enats om att öronmärka 430 miljoner euro från tionde EUF för kommissionens stödutgifter i samband med programplaneringen och genomförandet av denna EUF.

8) Det bör fastställas regler för förvaltningen av det ekonomiska samarbetet.

9) Den 12 september 2000 antog företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, ett internt avtal om finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till AVS-EG-partnerskapsavtalet, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig⁴ (nedan kallat "interna avtalet för nionde EUF").

10) En kommitté bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar (nedan kallad "EUF-kommittén") bör inrättas hos kommissionen och en liknande kommitté bör inrättas vid EIB. EIB:s och kommissionens arbete för att tillämpa AVS-EG-partnerskapsavtalet och motsvarande bestämmelser i associeringsbeslutet bör harmoniseras.

11) Man räknar med att Bulgarien och

Rumänien kommer att ha anslutit sig till EU senast den 1 januari 2008 och att de kommer att ansluta sig till AVS-EG-partnerskapsavtalet och det nuvarande interna avtalet i enlighet med sina åtaganden inom ramen för anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien och protokollet till detta.

12) I slutsatserna från den 24 maj 2005 om att påskynda uppnåendet av millennieutvecklingsmålen åtog sig rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, att i tid tillämpa och övervaka Parisdeklarationen om biståndseffektivitet från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) som antogs vid högnivåforumet i Paris den 2 mars 2005.

13) Det bör erinras om målen för det officiella utvecklingsbiståndet (ODA) som det hänvisas till i ovan nämnda slutsatser. När kommissionen rapporterar om utgifter inom EUF till medlemsstaterna och OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd bör den göra åtskillnad mellan ODA:s verksamhet och annan verksamhet.

14) Den 22 december 2005 antog rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen en gemensam förklaring om Europeiska unionens utvecklingspolitik: Europeiskt samförstånd⁵

15) EUF bör fortsätta att prioritera stödet till de minst utvecklade länderna och andra låginkomstländer.

16) Den 11 april 2006 godkände rådet principen om att den fredsbevarande resursen för Afrika finansieras genom medlen för samarbetet mellan AVS-länderna upp till ett belopp på 300 miljoner euro under den inledande perioden 2008–2010. Under det tredje året kommer det att äga rum en heltäckande utvärdering med en översyn av villkoren och möjligheterna till alternativ finansiering, inklusive GUSP-finansiering.

³ EUT L 156, 18.6.2005, s. 19.

⁴ EGT L 317, 15.12.2000, s. 355.

⁵ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

FINANSIELLA MEDEL

Artikel 1

Medel avsedda för tionde Europeiska utvecklingsfonden

1. Medlemsstaterna skall upprätta en tionde europeisk utvecklingsfond (nedan kallad "tionde EUF").

2. Tionde EUF skall tillföras följande medel:

a) Ett belopp på upp till 22 682 miljoner euro, som finansieras av medlemsstaterna enligt följande:

Medlemsstat	Bidragsnyckel	Bidrag miljoner euro
Belgien	3,53	800 674 600
Bulgarien*	0,14	31 754 800
Tjeckien	0,51	115 678 200
Danmark	2,00	453 640 000
Tyskland	20,50	4 649 810 000
Estland	0,05	11 341 000
Grekland	1,47	333 425 400
Spanien	7,85	1 780 537 000
Frankrike	19,55	4 434 331 000
Irland	0,91	206 406 200
Italien	12,86	2 916 905 200
Cypern	0,09	20 413 800
Lettland	0,07	15 877 400
Litauen	0,12	27 218 400
Luxemburg	0,27	61 241 400
Ungern	0,55	124 751 000
Malta	0,03	6 804 600
Nederländerna	4,85	1 100 077 000
Österrike	2,41	546 636 200
Polen	1,30	294 866 000
Portugal	1,15	260 843 000
Rumänien*	0,37	83 923 400
Slovenien	0,18	40 827 600
Slovakien	0,21	47 632 200
Finland	1,47	333 425 400
Sverige	2,74	621 486 800
Förenade kungariket	14,82	3 361 472 400

22 682 000 000

(*) Beräknat belopp.

Beloppet på 22 682 miljoner euro skall ställas till förfogande från och med den dag då den fleråriga finansieringsramen träder i kraft; därav skall

i) 21 966 miljoner euro tilldelas AVS-statsgruppen,

ii) 286 miljoner euro tilldelas de utomeuropeiska länderna och territorierna,

iii) 430 miljoner euro tilldelas kommissionen för stödutgifter enligt artikel 6 i förbindelse med kommissionens programplanering och genomförande av EUF.

b) De medel som avses i bilaga I till AVS-EG-partnerskapsavtalet och bilaga II A till associeringsbeslutet vilka avsatts till finansiering inom ramen för tionde EUF av det investeringsanslag som anges i bilaga II C till associeringsbeslutet (nedan kallat "investeringsanslaget") skall inte påverkas av beslut 2005/446/EG, där den tidpunkt fastställs efter vilken det inte längre får ingås åtaganden avseende medel från tionde EUF. Dessa medel skall överföras till tionde EUF och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för tionde EUF från och med dagen för ikraftträdandet av den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 inom ramen för AVS-EG-partnerskapsavtalet och från och med dagen för ikraftträdandet av rådets beslut om ekonomiskt bistånd till de utomeuropeiska länderna och territorierna för perioden 2008–2013.

3. Efter den 31 december 2007 eller efter den dag då den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 träder i kraft, om den dagen infaller senare, skall det inte längre ingås åtaganden avseende medel från tionde EUF eller från tidigare EUF, med undantag av återstående medel och de medel som efter denna dag för ikraftträdande har frigjorts från systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror (Stabex) inom ramen för de EUF som föregått tionde EUF och med undantag av de medel som avses i punkt 2 b. De medel för vilka det eventuellt görs åtaganden efter den 31 december 2007 till dess att detta avtal träder i kraft, en-

ligt ovan, skall uteslutande användas för att säkerställa EU-administrationens arbetsförmåga och för att täcka de löpande kostnaderna för att stödja pågående projekt till dess att tionde EUF träder i kraft.

4. Åtaganden avseende medel som frigjorts från projekt inom ramen för nionde EUF eller tidigare EUF skall inte längre ingå efter den 31 december 2007, om inte rådet enhälligt och på förslag från kommissionen beslutar något annat, med undantag av de medel som efter denna dag för ikraftträdande har frigjorts från systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror (Stabex) inom ramen för de EUF som föregått nionde EUF, vilka automatiskt skall överföras till de nationella vägledande program som avses i artikel 2 a i och artikel 3.1, och med undantag av de medel som avses i punkt 2 b.

5. De sammanlagda medlen för tionde EUF skall avse perioden 1 januari 2008–31 december 2013. Åtaganden för medel från tionde EUF får inte löpa längre än till den 31 december 2013, om inte rådet enhälligt beslutar något annat på förslag från kommissionen.

6. Ränteintäkter från transaktioner som finansierats inom ramen för tidigare EUF och ränteintäkter från de medel från tionde EUF vilka förvaltas av kommissionen och deponeras hos de utbetalare i Europa som avses i artikel 37.1 i bilaga IV till AVS-EG-partnerskapsavtalet skall krediteras ett eller flera bankkonton som öppnats i kommissionens namn och användas i enlighet med artikel 6. Användningen av ränteintäkterna från de medel från tionde EUF vilka förvaltas av EIB kommer att fastställas inom ramen för den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

7. Om en ny stat ansluter sig till EU, skall den fördelning av bidrag som avses i punkt 2 a ändras genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

8. Justeringar av de finansiella medlen får göras genom ett enhälligt rådsbeslut i enlighet med artikel 62.2 i AVS-EG-partnerskapsavtalet.

9. Varje medlemsstat kan, utan att det påverkar reglerna och förfarandena för besluts-

fattande enligt artikel 8, lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB för att stödja målen i AVS-EG-partnerskapsavtalet. Medlemsstaterna kan även medfinansiera projekt eller program, till exempel inom ramen för särskilda initiativ som skall förvaltas av kommissionen eller EIB. Den enskilda AVS-staten skall garanteras äganderätten till sådana initiativ på det nationella planet.

Genomförandet och budgetförordningen enligt artikel 10 skall omfatta nödvändiga bestämmelser för medfinansiering av EUF samt för medfinansieringsverksamhet genomförd av medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall i förväg informera rådet om sina frivilliga bidrag.

10. Rådet skall, i enlighet med punkt 7 i finansprotokollet till AVS-EG-partnerskapsavtalet, tillsammans med AVS-staterna göra en resultatöversyn och bedöma i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts och vilka resultat och effekter som uppnåtts genom det stöd som lämnats. Översynen skall göras utifrån ett förslag som skall utarbetas av kommissionen under 2010. Denna resultatöversyn skall bidra till ett beslut om beloppet för det finansiella samarbetet efter 2013.

Artikel 2

Medel för AVS-länderna

Det belopp på 21 966 miljoner euro som nämns i artikel 1.2 a i skall fördelas mellan samarbetsinstrumenten på följande sätt:

a) 17 766 miljoner euro för att finansiera nationella och regionala vägledande program. Anslaget skall användas för att finansiera

i) AVS-ländernas nationella vägledande program i enlighet med artiklarna 1–5 i bilaga IV till AVS-EG-partnerskapsavtalet,

ii) regionala vägledande stödprogram för samarbete och integration på såväl regional som interregional nivå i AVSländerna i enlighet med artiklarna 6–11, artikel 13.1 och artikel 14 i bilaga IV till AVS-EG-partnerskapsavtalet.

b) 2 700 miljoner euro för finansiering av

samarbete mellan AVS-länderna och interregionalt samarbete med många eller alla AVS-länder, i enlighet med artikel 12, artikel 13.2 och artikel 14 i bilaga IV till AVS-EG-partnerskapsavtalet, när det gäller genomförande och förvaltning. Detta anslag skall omfatta strukturstöd till de gemensamma institutionerna: det centrum för företagsutveckling och det teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete som avses i och kontrolleras enligt de regler och förfaranden som avses i bilaga III till AVS-EG-partnerskapsavtalet och den gemensamma parlamentsförsamling som avses i artikel 17 i detta. Detta anslag skall även omfatta stöd till driftskostnaderna för det AVS-sekretariat som avses i punkterna 1 och 2 i protokoll 1 till AVS-EG-partnerskapsavtalet.

c) Delar av de medel som avses i led a och b får användas för bistånd vid externa chocker och oförutsedda behov, inbegripet för kompletterande kortsiktigt humanitärt bistånd och katastrofbistånd, om sådant stöd inte kan finansieras från gemenskapens budget, för att mildra negativa effekter av kortvariga fluktuationer i exportinkomster.

d) 1 500 miljoner euro skall avsättas till EIB för finansiering av investeringsanslaget i enlighet med de former och villkor som fastställs i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet, inbegripet ett extra bidrag på 1 100 miljoner euro till medlen i investeringsanslaget, vilka förvaltas som en rullande fond, och 400 miljoner euro i form av bidrag för finansiering av de räntesubventioner som avses i artiklarna 2 och 4 i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet under den period som omfattas av tionde EUF.

Artikel 3

Medel för de utomeuropeiska länderna och territorierna

1. Det belopp på 286 miljoner euro som avses i artikel 1.2 a ii skall fördelas i enlighet med ett rådsbeslut, vilket skall antas före den 31 december 2007, om ändring av associeringsbeslutet med stöd av artikel 187 i EG-fördraget; 256 miljoner euro av beloppet

skall användas för att finansiera nationella och regionala vägledande program och 30 miljoner euro skall tilldelas EIB för finansiering av investeringsanslaget i enlighet med associeringsbeslutet.

2. Om ett utomeuropeiskt land eller territorium som blivit självständigt ansluter sig till AVS-EG-partnerskapsavtalet, skall det belopp som anges i punkt 1 minskas och de som anges i artikel 2 a i ökas i motsvarande grad genom ett enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen.

Artikel 4

Lån ur EIB:s egna medel

1. Till det belopp som avsatts för det investeringsanslag inom nionde EUF som avses i artikel 1.2 b och det belopp som avses i artikel 2 d skall det läggas ett vägledande belopp på upp till 2 030 miljoner euro i form av lån ur EIB:s egna medel. Dessa medel skall anslås med ett belopp på upp till 2 000 miljoner euro för de ändamål som anges i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet och med ett belopp på upp till 30 miljoner euro för de ändamål som anges i associeringsbeslutet i enlighet med villkoren i EIB:s stadga, de tillämpliga bestämmelserna om investeringsfinansiering i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet samt associeringsbeslutet.

2. Medlemsstaterna skall förbinda sig att i proportion till respektive bidrag till EIB:s kapital och med avstående från varje rätt att göra invändningar gå i borgen för EIB avseende alla ekonomiska skyldigheter för låntagarna enligt avtal om lån som EIB beviljat ur egna medel genom tillämpning av artikel 1 i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet och motsvarande bestämmelser i associeringsbeslutet.

3. Den borgensförbindelse som avses i punkt 2 skall begränsas till att omfatta 75 % av totalbeloppet för alla de krediter som EIB beviljat enligt samtliga låneavtal, men skall omfatta alla risker.

4. De åtaganden från medlemsstaternas sida som avses i punkt 2 skall bli föremål för

borgensförbindelser mellan var och en av medlemsstaterna och EIB.

Artikel 5

Transaktioner som förvaltas av EIB

1. Betalningar till EIB för särskilda lån som beviljats AVSländerna, de utomeuropeiska länderna och territorierna och de franska utomeuropeiska departementen samt inkomster från riskkapitaltransaktioner som gjorts inom ramen för EUF som föregått nionde EUF skall krediteras medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till de EUF från vilka dessa medel härrör, såvida inte rådet på förslag av kommissionen enhälligt beslutar att medlen skall avsättas till en reserv eller för andra ändamål.

2. EIB:s avgifter för förvaltningen av de lån och transaktioner som avses i punkt 1 skall på förhand dras av från de belopp som skall krediteras medlemsstaterna.

3. EIB:s inkomster från transaktioner inom ramen för investeringsanslaget inom nionde och tionde EUF skall användas för ytterligare transaktioner inom ramen för detta anslag i enlighet med artikel 3 i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet efter avdrag för exceptionella utgifter och förpliktelser i samband med investeringsanslaget.

4. EIB skall få full ersättning för förvaltningen av de transaktioner inom ramen för investeringsanslaget som avses i punkt 3 i enlighet med artikel 3.1 a i bilaga II till AVS-EG-partnerskapsavtalet.

Artikel 6

Medel för stödutgifter i förbindelse med EUF

1. EUF:s medel skall täcka kostnaderna för stödåtgärder. De medel som anges i artikel 1.2 a iii och artikel 1.5 skall täcka sådana kostnader i förbindelse med programplanering och genomförande av EUF som inte nödvändigtvis omfattas av de stödstrategidokument och fleråriga vägledande program som avses i den genomförandeförordning som avses i artikel 10.1. 2. Medlen för stöd-

åtgärder får användas för att täcka utgifter med anknytning till

a) sådan förberedelse, uppföljning, övervakning, redovisning, revision och utvärdering som är direkt nödvändig för programplaneringen och genomförandet av de EUF-medel som förvaltas av kommissionen,

b) förverkligandet av dessa mål genom forskningsverksamhet som rör utvecklingspolitiken, studier, möten, information, upplysningsverksamhet, utbildning och publikationer, och

c) datornätverk för informationsutbyte och andra administrativa eller tekniska utgifter som kommissionen kan ådra sig vid förvaltningen av EUF.

Medlen skall också täcka utgifter såväl vid kommissionens huvudkontor som vid delegationerna för det administrativa stöd som krävs för att förvalta de transaktioner som finansieras inom ramen för AVS-EG-partnerskapsavtalet och associeringsbeslutet.

De skall inte användas för centrala uppgifter som utförs av den europeiska offentliga förvaltningen, dvs. kommissionens fast anställda personal.

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 7

Bidrag till tionde EUF

1. Kommissionen skall före den 15 oktober varje år fastställa och till rådet överlämna en plan över åtaganden, betalningar och det årliga beloppet för den infordran av bidrag som skall göras under det innevarande och de två kommande budgetåren, med beaktande av EIB:s beräkningar avseende förvaltning och åtgärder inom ramen för investeringsanslaget. De angivna beloppen skall grunda sig på förmågan att faktiskt tillhandahålla de föreslagna medlen.

2. På förslag av kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 8 be-

sluta om taket för det årliga bidragsbeloppet för andra året efter kommissionens förslag (n + 2) och, inom det tak som fastställdes det föregående året, om det årliga beloppet för infordran av bidrag för första året efter kommissionens förslag (n + 1) och därvid ange hur stor del som skall gå till kommissionen och hur stor del till EIB.

3. Om de bidrag som beslutas enligt punkt 2 avviker från EUF:s faktiska behov under budgetåret i fråga, skall kommissionen, inom det tak som fastställs i punkt 2, lägga fram förslag till ändring av bidragsbeloppen för rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.

4. Infordran av bidrag får inte överskrida det tak som fastställs i punkt 2, och taket får inte heller höjas, om inte detta beslutas med kvalificerad majoritet av rådet enligt artikel 8 i fall då det föreligger särskilda behov på grund av exceptionella och oförutsedda omständigheter, exempelvis situationer efter en kris. I detta fall skall kommissionen och rådet se till att bidragen motsvarar de förväntade betalningarna.

5. Varje år skall kommissionen med beaktande av EIB:s prognoser senast den 15 oktober meddela rådet sina beräkningar av åtaganden, utbetalningar och bidrag för vart och ett av de kommande tre åren efter de år som avses i punkt 1.

6. I fråga om medel som överförts från tidigare EUF till tionde EUF i enlighet med artikel 1.2 b och 1.3 skall bidragen från varje medlemsstat beräknas i förhållande till varje medlemsstats bidrag till den berörda EUF.

När det gäller medel från nionde EUF och tidigare EUF som inte överförts till tionde EUF, skall effekten på bidraget från varje medlemsstat beräknas i förhållande till varje medlemsstats bidrag till nionde EUF.

7. Närmare bestämmelser om hur medlemsstaterna skall betala sina bidrag skall fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

Artikel 8

Kommittén för Europeiska utvecklingsfonden

1. En kommitté (nedan kallad "EUF-kommittén") bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar skall inrättas hos kommissionen för förvaltning av de medel från tionde EUF som faller under kommissionens ansvar. En företrädare för kommissionen skall vara ordförande i EUF-kommittén, och dess sekretariat skall tillhandahållas av kommissionen. En företrädare för EIB skall delta i kommitténs arbete.

2. Medlemsstaternas röster i EUF-kommittén skall fördelas på följande sätt:

Medlemsstat	Röster EU-27
Belgien	35
Bulgarien*	[1]
Tjeckien	5
Danmark	20
Tyskland	205
Estland	1
Grekland	15
Spanien	79
Frankrike	196
Irland	9
Italien	129
Cypern	1
Lettland	1
Litauen	1
Luxemburg	3
Ungern	6
Malta	1
Nederländerna	49
Österrike	24
Polen	13
Portugal	12
Rumänien*	[4]
Slovenien	2
Slovakien	2
Finland	15
Sverige	27
Förenade kungariket	148
Totalt EU-25	999
Totala EU-27*	[1004]

(*) Beräknat antal röster.

3. För kvalificerad majoritet i EUF-kommittén skall det krävas 720 röster av 999, varvid minst 13 medlemsstater röstar för för-

slaget. En blockerande minoritet skall utgöras av 280 röster.

4. Om en ny stat ansluter sig till EU, skall ändringar av den röstfördelning som fastställs i punkt 2 och den kvalificerade majoritet som anges i punkt 3 beslutas enhälligt av rådet.

5. Rådet skall enhälligt anta EUF-kommitténs arbetsordning.

Artikel 9

Kommittén för investeringsanslag

1. En kommitté (nedan kallad ”kommittén för investeringsanslag”) bestående av företrädare för medlemsstaternas regeringar och en företrädare för kommissionen skall inrättas under överinseende av EIB. EIB skall tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Ordföranden i kommittén för investeringsanslag skall väljas av och bland medlemmarna i kommittén för investeringsanslag.

2. Rådet skall enhälligt anta arbetsordningen för kommittén för investeringsanslag.

3. Kommittén för investeringsanslag skall besluta med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

Artikel 10

Tillämpningsföreskrifter

1. Utan att det påverkar artikel 8 i det här avtalet eller medlemstaternas rösträtter enligt den artikeln, skall alla relevanta bestämmelser i artiklarna 14–30 i det interna avtalet för nionde EUF fortsätta att gälla i väntan på rådets beslut om en genomförandeförordning för tionde EUF. Denna genomförandeförordning skall antas genom ett enhälligt beslut på grundval av ett förslag från kommissionen och efter samråd med EIB.

Genomförandeförordningen skall innehålla lämpliga ändringar och förbättringar av förfarandena för programplanering och beslutsfattande samt harmonisera gemenskaps- och EUF-förfaranden så långt möjligt, inklusive när det gäller medfinansieringsaspekter. Den

skall dessutom fastställa särskilda förfarandeförfaranden för den fredsbevarande kursen. Med tanke på att finansiellt och tekniskt bistånd för genomförandet av artikel 11.6 och artiklarna 11a och 11b i AVS-EG-partnerskapsavtalet kommer att finansieras genom andra specifika instrument än de som är avsedda för finansiering av AVS-EG-samarbetet, måste verksamhet under dessa bestämmelser godkännas genom på förhand fastställda budgetförvaltningsförfaranden.

2. En budgetförordning skall, innan AVS-EG-partnerskapsavtalet träder i kraft, antas av rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 8 på grundval av ett förslag från kommissionen, efter ett yttrande från EIB om de bestämmelser som berör den och ett yttrande från revisionsrätten.

3. Kommissionen kommer att lägga fram sina förslag till de förordningar som avses i punkterna 1 och 2 vilka skall innehålla en möjlighet att vid behov delegera genomförandet av uppgifter till tredje parter.

Artikel 11

Finansiellt genomförande, redovisning, revision och ansvarsfrihet

1. Kommissionen skall svara för det finansiella genomförandet av de anslag som den förvaltar på grundval av artikel 1.8, artikel 2 a, 2 b och 2 c, artikel 3.1 samt artikel 6 och för det finansiella genomförandet av projekt och program i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2. För återbetalning av otillbörligen utbetalade belopp skall kommissionens beslut vara verkställbara i enlighet med artikel 256 i EG-fördraget.

2. EIB skall förvalta investeringsanslaget på gemenskapens vägnar och genomföra transaktionerna inom ramen för anslaget i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2. EIB skall därvid agera för gemenskapens räkning och på dess risk. Medlemsstaterna skall bli innehavare av alla med dessa transaktioner förbundna rättigheter, särskilt som fordringsägare eller ägare.

3. EIB skall, i enlighet med sin stadga och bästa bankpraxis, svara för det finansiella

genomförandet av de transaktioner som genomförs med lån ur dess egna medel enligt artikel 4, i tillämpliga fall kombinerade med räntesubventioner ur EUF:s bidragsmedel.

4. Kommissionen skall för varje budgetår fastställa och godkänna EUF:s räkenskaper och skicka dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

5. Kommissionen skall ställa den information som avses i artikel 10 till revisionsrättens förfogande, så att denna på grundval av detta underlag kan genomföra kontroller rörande det stöd som finansieras med EUF:s medel.

6. EIB skall varje år till kommissionen och rådet överlämna en årsrapport om genomförandet av de transaktioner som finansieras med de medel från EUF som förvaltas av EIB.

7. Om inte annat följer av punkt 9 i denna artikel, skall revisionsrätten utöva sina befogenheter enligt artikel 248 i EG-fördraget avseende EUF:s transaktioner. Villkoren för revisionsrättens utövande av sina befogenheter skall fastställas i den budgetförordning som avses i artikel 10.2.

8. Ansvarsfrihet för kommissionen för den finansiella förvaltningen av EUF, med undantag av de transaktioner som förvaltas av EIB, skall beviljas av Europaparlamentet på rekommendation av rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.

9. Transaktioner som finansieras med de medel från EUF som förvaltas av EIB skall omfattas av det förfarande för kontroll och ansvarsfrihet som fastställs i EIB:s stadga för all dess verksamhet.

Artikel 12

Översynsklausul

Artikel 1.3 och artiklarna i kapitel II, med undantag för ändringar av artikel 8, får ändras genom enhälligt beslut av rådet på förslag från kommissionen. EIB skall vara delaktig i kommissionens förslag när det gäller frågor

som berör dess verksamhet och investeringsanslaget.

Artikel 13

Ratificering, ikraftträdande och giltighetstid

1. Varje medlemsstat skall godkänna detta avtal i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser. Varje medlemsstats regering skall till generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd anmäla när de förfaranden som krävs för att denna överenskommelse skall kunna träda i kraft har slutförts.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet.

3. Detta avtal skall ha samma giltighetstid som det fleråriga finansprotokollet i bilaga Ib till AVS-EG-partnerskapsavtalet. Trots vad som sägs i artikel 1.4 skall detta avtal emellertid vara i kraft under den tid som krävs för att alla transaktioner som finansieras inom ramen för AVS-EG-partnerskapsavtalet, associeringsbeslutet och den fleråriga finansieringsramen skall kunna genomföras till fullo.

Artikel 14

Giltiga språk

Detta avtal, som upprättats i ett enda original på de danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i signatärstaterna.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde juli tjugohundrasex.

INTERNT AVTAL
mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ändring
av det interna avtalet av den 18 september 2000 om åtgärder och förfaranden för ge-
nom-förande av AVS-EG-partnerskapsavtalet

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR ENATS OM FÖLJANDE

MED BEAKTANDE av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

MED BEAKTANDE av AVS-EG-partnerskapsavtalet, som undertecknades i Cotonou i Benin den 23 juni 2000, nedan kallat "AVS-EG-avtalet",

MED BEAKTANDE av kommissionens förslag, och

AV FÖLJANDE SKÄL:

1) Genom ett beslut av den 27 april 2004 bemyndigade rådet kommissionen att inledda förhandlingar med AVSstaterna i syfte att ändra AVS-EG-avtalet. Dessa förhandlingar slutfördes i Bryssel den 23 februari 2005. Avtalet om ändring av AVS-EG-avtalet undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005.

2) Med anledning av detta bör det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 18 september 2000 om åtgärder och förfaranden för genomförande av AVS-EG-partnerskapsavtalet¹, nedan kallat "det interna avtalet", ändras.

3) Det förfarande som fastställs i det interna avtalet måste ändras för att beakta de ändringar som gjorts i artiklarna 96 och 97 i avtalet om ändring av AVS-EG-avtalet. Förfarandet bör också ändras för att beakta den nya artikeln 11b, vars första stycke utgör en av grundsatserna i avtalet om ändring av AVS-EG-avtalet.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE:

Artikel 1
 Det interna avtalet mellan företrädarna för

medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 18 september 2000 om åtgärder och förfaranden för genomförande av AVS-EG-partnerskapsavtalet skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Medlemsstaternas ståndpunkt vid tillämpning av artiklarna 11b, 96 och 97 i AVS-EG-avtalet skall, när den gäller frågor som omfattas av medlemsstaternas behörighet, fastställas av rådet i enlighet med det förfarande som anges i bilagan. Om de planerade åtgärderna gäller frågor som omfattas av medlemsstaternas behörighet, får rådet även fatta beslut på initiativ av en medlemsstat."

2. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Detta avtal, upprättat i ett enda exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka tjugo texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos rådets generalsekretariat, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje signatärstats regering."

¹ EGT L 317, 15.12.2000, s. 376

3. Bilagan skall ersättas med följande:

”BILAGA

1) Gemenskapen och dess medlemsstater skall uttömma alla tänkbara möjligheter till dialog med en AVS-stat enligt artikel 8 i AVS-EG-avtalet, utom i särskilt brådskande fall, innan samråd i enlighet med artikel 96 i AVS-EG-avtalet inleds. En dialog som förs i enlighet med artikel 8 skall vara systematisk och formaliserad i enlighet med bestämmelserna i artikel 2 i bilaga VII till AVS-EG-avtalet. När den gemensamma parlamentariska församlingen deltar i en dialog som förs på nationell, regional och subregional nivå skall den företrädas av de båda ordförandena eller av en särskilt utsedd företrädare.

2) Om rådet, på initiativ av kommissionen eller en medlemsstat och efter att ha uttömt alla tänkbara möjligheter till dialog enligt artikel 8 i AVS-EG-avtalet, anser att en AVS-stat har underlåtit att fullgöra en skyldighet beträffande någon av grundsatserna i artiklarna 9 eller 11b i AVS-EG-avtalet eller om allvarliga fall av korruption inträffat, skall, utom i särskilt brådskande fall, den berörda AVS-staten kallas till samråd i enlighet med artikel 11b, 96 eller 97 i AVS-EG-avtalet.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Gemenskapen skall vid samrådet företrädas av rådets ordförandeskap och av kommissionen och skall sträva efter en representation på likvärdig nivå. Samrådet skall inriktas på de åtgärder som måste vidtas av den berörda parten och skall äga rum i enlighet med bestämmelserna i bilaga VII till AVS-EG-avtalet.

3) Om, trots alla ansträngningar, någon lösning inte kunnat nås vid utgången av de tidsfrister för samrådet som fastställs i artiklarna 11b, 96 eller 97 i AVS-EG-avtalet, får rådet, i enlighet med dessa artiklar och på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet besluta att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet att tills vidare delvis avbryta avtalets tillämpning; detta förfarande får även tillämpas omedelbart i brådskande fall eller om samråd avböjs.

Rådet skall fatta sitt beslut med enhällighet

om beslutet avser att tills vidare fullständigt avbryta AVS-EG-avtalets tillämpning på den berörda AVS-staten.

Åtgärderna skall gälla till dess rådet, i enlighet med förfarandet i första stycket, fattar ett beslut om att ändra eller återkalla dem eller, i tillämpliga fall, under den tid som anges i beslutet.

Rådet skall för det ändamålet regelbundet, och åtminstone var sjätte månad, ompröva åtgärderna.

Rådets ordförande skall anmäla de antagna åtgärderna till den berörda AVS-staten och till AVS-EG-ministerrådet innan de träder i kraft.

Rådets beslut skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Om åtgärderna antas omedelbart, skall de anmälas till AVS-staten och till AVS-EG-ministerrådet samtidigt som AVS-staten kallas till samråd.

4) Europaparlamentet skall omedelbart och till fullo underrättas om alla beslut som fattas i enlighet med punkterna 2 och 3.”

Artikel 2

Detta ändrade avtal skall godkännas av varje medlemsstat i enlighet med dess konstitutionella bestämmelser. Varje medlemsstats regering skall anmäla fullgörandet av de för ikraftträdandet av det ändrade avtalet erforderliga förfarandena till rådets generalsekretariat.

Detta ändrade avtal träder i kraft vid samma tidpunkt som det ändrade AVS-EG-avtalet², under förutsättning att villkoren i första stycket är uppfyllda. Det skall gälla under samma tid som det ändrade AVS-EG-avtalet.

Som skedde i Luxemburg den tionde april tjoguhundrasex.

² Dagen för det ändrade avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

